

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENTĂ

pentru suspendarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare

Având în vedere că prin aplicarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare ar trebui creat un cadru legislativ care să determine înființarea unui sistem sustenabil și funcțional, prin care se reduce procentul alimentelor care riscă să ajungă deșeuri, toate acestea conducând la implementarea unor practici de dezvoltare durabilă conform principiilor economiei circulare,

o serie de măsuri prevăzute în lege sunt lipsite de claritate și previzibilitate și creează dificultăți în aplicare, cu atât mai mult cu cât Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are obligația legală de a elabora normele de aplicare ale acestui act normativ. A se vedea în acest sens, utilizarea sintagmelor: ”aproape de expirarea datei-limită de consum” sau ”....entități, devenite operatori din sectorul agroalimentar”,

în urma întâlnirilor cu reprezentanții sectoarelor care se află sub incidența prevederilor Legii nr. 217/2016, în vederea elaborării normelor metodologice, au rezultat o serie de observații referitoare la aspecte disfuncționale ale acesteia. Astfel nu este foarte clar definit cine sunt operatorii economici care trebuie să aplice acest act normativ, fiind o prevedere cu caracter general. Măsurile prevăzute ca fiind o ierarhie a diminuării risipei de alimente nu sunt armonizate cu realitatea din România și nu au

un caracter imperativ clar. Data limită de consum este un termen relativ care poate varia foarte mult în funcție de specificul fiecărui produs. Prevederile referitoare la vânzarea produselor cu 3% plus TVA din prețul de achiziție poate crea o rețea paralelă de comercializare a produselor agroalimentare care au fost supuse prevederilor referitoare la reducerea risipei de alimente. În prezent se află în dezbateri parlamentară Codul economic care ar trebui să fie armonizat cu aceste prevederi referitoare la comercializarea produselor cu 3% plus TVA din prețul de achiziție sau de producție. În actul normativ nu sunt prevederi exprese referitoare la autoritățile care efectuează constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor. În cadrul discuțiilor avute pe marginea legii și a propunerii de norme metodologice au fost consultați reprezentanți ai formelor asociative din următoarele sectoare: producție primară, procesare, comerț și ONG-uri care activează în acest sector, aceștia nu au putut susține crearea mecanismelor propuse prin norme motivând lipsa resurselor financiare de implementare a acestora. Autoritatea publică nu își poate asuma alocarea acestor cheltuieli deoarece acestea nu au fost prevăzute în bugetul de stat pentru anul în curs,

legea nr. 217/2016 stabilește ca destinatari ai normei pe operatorii economici din sectorul agroalimentar, însă aceștia nu sunt definiți nicăieri în cuprinsul legii. Mai mult, art. 2 alin. (2) lit. c) prevede transferul alimentelor către "entități, devenite operatori din sectorul agroalimentar ca urmare a înregistrării la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare ANSVSA", fără ca această procedură să fie reglementată în legislația specifică. În lipsa reglementării la nivel de lege a unor elemente cu caracter imperativ, aceste obligații nu pot fi stipulate nici în normele de aplicare a legii fără a se încălca principiul ierarhiei actelor normative,

sintagma, prevăzută la art. 4 alin. (1), "încălcarea uneia din prevederile art. 2" este imprecisă, vagă și lipsită de claritate, determinând confuzie atât pentru destinatarul normei, cât și pentru reprezentanții împuterniciți ai autorităților cu atribuții de control în domeniul agroalimentar ce au atribuția de a constata contravențiile și de a aplica sancțiunile, cu atât mai mult cu cât la art. 2 nu este reglementată în sarcina destinatarului o acțiune determinată, ci obligația de a adopta doar anumite măsuri. Aceasta dispoziție este imprecisă sub aspectul aplicării ei inclusiv cu privire la

caracterul obligatoriu al îndeplinirii cumulative a tuturor măsurilor prevăzute la art. 2 alin. (2) sau a uneia/unora din acestea,

prin aceste formulări care nu sunt proprii unui act normativ, neputându-se identifica scopul și rațiunea acului normativ și nici conduita pe care trebuie să o urmeze destinatarii unor astfel de norme, considerăm că actul normativ aduce atingere principiilor constituționale ale previzibilității și clarității normelor,

prevederile art. 3 alin. (4), potrivit cărora asociațiile și fundațiile pot comercializa alimente aflate aproape de expirarea datei-limită de consum, creează premisele ca produsele alimentare destinate consumului uman să ajungă la destinatarul final și, implicit, să fie consumate într-o stare de degradare improprie consumului astfel încât să producă consecințe extrem de negative pentru sănătatea omului,

prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din lege creează discriminare între entitățile care, în condițiile legii, pot desfășura activități economice. Astfel, conform dispozițiilor alin. (1), operatorilor din sectorul agroalimentar prevăzuți la art. 2 alin. (2) lit. c) le este interzisă comercializarea în orice mod a alimentelor către alți operatori din sectorul agroalimentar sau direct consumatorului final, în timp ce, conform dispozițiilor alin. (2), asociațiile și fundațiile care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și întreprinderile sociale care funcționează în baza Legii nr. 219/2015 privind economia socială, cu modificările ulterioare, pot comercializa alimente aflate aproape de expirarea datei-limită de consum,

având în vedere cele expuse anterior, este necesară reanalizarea întregului text al actului normativ și găsirea unor soluții de modificare care să facă aplicabilă această lege, de asemenea România ca stat membru al Uniunii Europene trebuie să respecte recomandările Comisiei Europene și ale Parlamentului European așa cum s-a angajat prin semnarea și ratificarea Tratatului de Aderare la Uniunea Europeană, cu scopul de a diminua risipa de alimente într-un mod cât mai sustenabil,

ținând cont de situația existentă în prezent, caracterizată prin lipsa de infrastructură și capacitate de gestionare a acestor aspecte, în cazul emiterii normelor se creează premisele apariției unor circuite paralele de comercializare a produselor agroalimentare. Existând astfel posibilitatea apariției unor entități de tipul ONG care în siajul operatorilor din sectorul agroalimentar pot aduce prejudicii, de ordin material, de mediu, așa cum s-a întâmplat în cazul reciclării ambalajelor din industria alimentară, toate acestea ducând la creșterea risipei de alimente,

luând în considerare că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie un motiv de urgență deosebită și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

întrucât risipa de alimente reprezintă una dintre prioritățile majore ale Comisiei Europene, aceasta având ca obiectiv reducerea risipei cu 50% până în anul 2030, iar faptul că aceasta poate contribui la diminuarea procentului persoanelor afectate de lipsa de alimente,

deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. - Aplicarea prevederilor Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 21 noiembrie 2016, se suspendă începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență

până la data de 31 decembrie 2017.

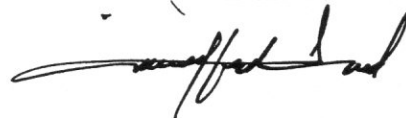
PRIM – MINISTRU

MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale

Petre Daea

București, 30.06.2017
Nr. 45